

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacția și Administrația
PIAȚA LIBERTĂȚII BRĂSOV
Telefon 226
Abonament anual 360 lei
Pentru străinătate 800 lei
Anunțuri, reclame, după tarife

Fondată la 1838 de George Barițiu

Apare de trei ori pe săptămână

...esă națională cinstită și demo-
...or nu va da niciodată măsura
...culturale și politice. E ca și
...a gura streinului.

A MURIT WILSON

S'a stins din viață una dintre cele mai mărețe figuri istorice: profesorul Woodrow Wilson, fost în două rânduri președinte al Statelor-Unite.

Suflul de elită, savant și idealist în sensul profund al cuvântului, s'a ridicat pentru o clipă la înălțimi neatinse de alți muritori, ca apoi să cadă și să se piardă repede în umbra intrigilor și calomniilor diplomației șirete care vedea în acest uriaș caracter și fanatic pro-oc al păcii și democrației, un dușman de temut.

Wilson era un visător, un naiv, un puritan îngăduitor de-o excepțională sinceritate. Sentimentul lui de umanitarism, moștenit dela mama sa — o femeie de-o rară bunătate și cu inclinații spre misticism — și nutrit de părintele său — un predicator presbiterian — și de numeroși dascăli, iar pe urmă oțelul de doctrina masonismului, nu se potrivea cu sufletul Europei care clocotea de ură și de dor de răzbunare tocmai când el, visătorul, călca pe pământul ei cu ramura de maslin în mână, venind să prezideze conferința de pace din Paris.

Și totuși nu aceasta nepotrivire de idei și sentimente l-au scos de pe arena luptelor, întunecându-i strălucirea de-o clipă. A fost răutatea omenească, au fost interesele politice ale învingătorilor și interesele meschine ale marelui finanțier, ele trustrilor și îmbogățitorilor de război din toate țările, ca planurile lui Wilson să fie zădărnice și influința lui redusă.

Popularitatea lui Wilson a fost zdruncinată în America de „prieteni libertății și democrației” cari revolțau de „autocrația wilsoniană” au început cea mai scandalosă campanie de calomniare, atunci când el nu putea să răspundă. Acești „prieteni ai democrației” nu erau însă decât agenți diplomației secrete dela Paris și Londra și reprezentanții marelui finanțier, cari pregăteau răsturnarea lui Wilson și calea viitorului președinte republican Harding.

Wilson sosește pe neașteptate la Washington, în contact cu reprezentanții japonezi, modifică proiectul original al „Covenantului”, face un expozeu al celor discutate la conferința de pace și le cere părerea asupra tuturor chestiunilor, crezând că prin aceasta va împiedeca formarea unui bloc opoziționist despre care se vorbea deschis. Fără campaniei de subminare e reluat însă de presa perisiană și londoneză ostilă principiilor wilsoniene, vestind prin ediții speciale pe Washingtonul nu aprobă punctul de vedere al lui Wilson nici cu privire la condițiile de pace, nici cu privire la Societatea Națiunilor.

Reintors la Paris, Wilson e primit cu răceală, în curând devine obiectul criticilor populare și dincolo și dincoace de Atlantic și își stărește cariera de

apostol împăciitor al Europei prin a fi ridiculizat.

Parlamentul din Washington după îndelungate și vehementediscuții, ratifică tratatul de pace dela Paris dar nu la cunoștință înființarea Ligii Națiunilor și nu admite desbaterea statutelor ei.

Wilson se adresează atunci Națiunii, mai întâi printr'un manifest, apoi printr'o serie de articole și pe urmă pune în mișcare aparatul unei campanii de propagandă în stil mare. El însuși pornește la drum cu un tren special pentru a ține câteva discursuri în orașele mari și mai ales în orașele din vest, unde mulțimea era mai puțin orientată asupra rostului Societății Națiunilor.

Un atac de paralizie a creierului îl silește însă să se întoarcă la Washington, mai înainte de-a fi terminat turneul și cu aceasta se încheie definitiv activitatea politică, plină de sbuciumări și sfârșiri supra-omenești, a celui mai idealist om al veacului nostru.

Dacă astăzi „Covenantul” lui Wilson are să însemne pacea definitivă dintre națiuni și înfrățirea tuturor popoarelor într'o singură și mare familie a umanității — s'a redus nici măcar la o Societate a tuturor popoarelor ci la o simplă Ligă a unui număr restrâns de națiuni, condusă de marile puteri, cum au fost conduse totdeauna toate alianțele politice din trecut — omenirea totuși va înțelege cândva, cât de târziu, că menirea ei e alta decât să trăiască în vecinice dușmanii și războiri și, întorcându-se la „Covenantul” lui Wilson, va reinvia și amintirea lui crezând din ea imagina celui mai slăvit idol.

L. Podea.

Rolul lui Wilson în războiul mondial

În timpul războiului european, dela deshiderea ostilităților și până când s'a produs torpilarea vaporului „Lusitania” de un submarin german (1915), politica lui Wilson a fost misterioasă. Nu se știa ce urmărește președintele: intervenția armată, sau arbitrajul în favoarea unei păci șchioape?

Când germanii au torpilat vaporul „Lusitania”, în plin ocean, opinia publică americană a vibrat de indignare.

Președintele Wilson trebuia să ia o atitudine, față de crima germanilor.

Trimisul împăratului Germaniei, Dernburg, a căutat să obțină un compromis diplomatic în sensul următor: pe lângă nota de protestare ce urma să o adreseze Suveranul din Washington, celui din Berlin, acelaș guvern să trimeată o notă de protestare împotriva măsurilor maritime luate de Anglia

Politica de acaparare liberală

— O declarație a Partidului național. —

Camera a început luni discuția proiectului de lege privind la înființarea fabricii de explozibile în Făgăraș, prima lege menită să acapareze viața economică a Statului în favoarea finanței liberale. În cursul dezbaterii d-l dep. Sever Dan a dat cetire următoarei declarații, în care se fixează punctul de vedere al Partidului Național față de politica liberală de acaparare:

„La toate ocaziile, Partidul național român a manifestat convingerea sa că interesele apărării naționale trebuie să primeze ori ce altă preocupare, în perioada de consolidare a unității.

Întemeierea unei industrii indigene, pentru fabricarea de arme, muniții și echipamente, era și este deci o necesitate națională, căci fără de această industrie, independența politică și economică a unui stat nu este deplină.

Legea de față este de abia început de realizare a problemelor de apărare națională. Ua început primejdios și dezastruos însă din toate punctele de vedere.

Deoparte fabricarea explozibililor se asigură pentru finanța partidului liberal, care reprezintă interesele clasei bancare. Astfel fabricarea explozibililor devine nu un monopol de stat, cum ar trebui să fie, ci un monopol de partid. Date fiind apetiturile nesăbioase ale acestui partid și cunoscută fiind influențele ce interesele la industriile de război pot să exercite asupra politicii pacifice sau provocatoare a statului, — Partidul național român crede că țara va înțelege pe deplin primejdia ce rezultă din faptul că fabrica-

rea explozivelor este în stăpânirea unui partid politic.

De altă parte procedeul guvernului de a modifica legi și contracte votate de un parlament, prin legi și contracte votate de alt parlament, la cari se mai adaugă și presiunile cinice asupra celorlalte părți contractante, — este un procedeu care are drept urmare stânjeleura inițiativei și a muncii productive înăuntrul țării și copromiterea prestigiului nostru în relațiile internaționale, tocmai în perioada când statul român ține să apeleze la concursul capitalului extern pentru opera de refacere și de înflorire.

Proiectul de față abrogând o lege contractuală existentă și nerespectând drepturi câștigate, Partidul național crede de dator să se declare solemn că vind la căma statului nu va ratifica această lege votată de Adunări inexistente împotriva tuturor intereselor naționale și a principiilor juridice.

Partidul național va rezolvi chestiunea așa cum prețind interesele adevărate ale țării, respectându-se principii, că nu particularii, ci însuși statul trebuie să fie participantul cel mai însemnat în monopoluri.”

Un nou pod peste Danare

O telegramă din Sofia anunță că ziarele de acolo spun că discutiunile în jurul construirii unui pod peste Danare care să lege România cu Bulgaria au fost reînnoite.

Realizarea acestui proiect este susținută de două mari puteri aliate cari proiectează acest pod aproape de Rasciuk.

Într'u câțiva alitudinea Statelor-Unite față de războiul european. Germania a înțeles abia atunci, care e adevăratul spirit al poporului american.

Politica președintelui Wilson, în epoca neutralității Statelor-Unite se poate rezuma în următoarele idei:

„Arbitru, atât timp cât voi vrea; neutru, atât cât va trebui; furnizor, atât cât se va putea.”

Când s'a dat pe față manevrele germane în Statele-Unite, cu scopul de a corupe mai multe personalități politice și financiare și de a controla toate principalele uzine de tunuri și muniții, guvernul american, după indicațiile date de președintele Woodrow Wilson, a luat imediat măsurile dictate de împrejurări, aplicând legea Sheereman, care interzice unele trustruri. Intervenția Statelor-Unite în război a fost salutăată cu entuziasm de aliați și dacă ea n'a putut avea o importanță prea mare militară, în schimb a avut o influență morală covârșitoare. Războiul a fost scurtat și armistițiul s'a putut încheia în Noemvrie 1918.

Partidul național la moartea lui Wilson

Cu prilejul morții fostului președinte al Statelor-Unite Woodrow Wilson s-au prezentat la legăția Statelor-Unite din București, în numele Partidului național român, d-l dr. Iuliu Maniu președintele partidului cu d-l dr. Ștefan C. Pop, d-r Alexandru Vădăvoevod și Mihail Popovici.

D-l ministru al Americii fiind absent, delegația a fost primită de către d-l Lawrence Dennis.

D-l Iuliu Maniu a exprimat toată recunoștința față de memoria fostului președinte al Statelor-Unite. În momentele de cea mai grea încercare a neamului românesc mesajele wilsoniene, cari cuprindeau ideea libertății naționale, au dat încredere și putere de rezistență partidului național în Transilvania și Banat, pentru că pe baza principiului de autodeterminare s'a poată înfăptui unirea tuturor românilor prin hotărârea dela Alba-Iulia. Totodată d-l Maniu a declarat că memoria marelui defunct va fi păstrată cu pietate în Transilvania și Banat din generație în generație.

D-l însărcinat de afaceri al Americii a mulțumit, promițând că va comunica această măgulitoare atențiune guvernului său.

Rezultatele vizitei Canceiarului Austriei.

Comunicatul ministerului de externe.

În urma schimbului de vederi care a avut loc între Monseigneurul Seipel și d. Grunberger, Brătianu și Duca, s-a constatat că relațiile între Austria și România, dictate de o comunitate de interese politice și economice, sunt dintre cele mai amicale.

De o parte și de alta s-a manifestat dorința de a strânge și mai mult pe viitor aceste relații.

Cu această ocazie s-a procedat la semnarea unui aranjament comercial pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate și s-a parafat textul convențiilor de extradare și asistență judiciară, cari erau în studiu între cele două țări.

În fine s'a convenit să se numească în curând o comisiune mixtă, în scopul de a regula într'un spirit amical diferitele chestiuni pendinte între cele două state.

În programul acestor negociațiuni vor figura următoarele principale chestiuni: reglementarea acordurilor financiare, creanțe și datorii, fonduri, fundațiuni, societăți de asigurare etc., reglementarea chestiunilor privitoare la drumul de fer, chestiunile vagoanelor particulare, schimbul obiectelor de artă, chestiunea pașapoartelor, pensiunilor, schimbul mărfurilor, în special chestiunea vitelor, „forfait” asupra restituițiilor etc.

Această conferință se va întruși la Viena.

Liceul din Gheorgheni

Primim următoarea scrisoare :

Nu departe de izvorul Mureșului, într'un finut locuș cu o masă compactă de Secui, se află orășelul de munte Gheorgheni, cu un edificiu minunat de liceu, unde funcționează pe lângă cele opt clase maghiare și patru clase române, în frunte cu directorul maghiar domnul dr. Géza Szöcs.

Fostul domn profesor pe vremuri, domnul Szöcs se vede că nu s'a îndestulat cu semnul de distincție deosebită din partea Românilor de a fi numit director la acest liceu. Se gândește una bună și în cursul verii din 1923 pășește ca candidat de senator. Se înțelege, reușește zdrobind puzderii pe contracandidatul națiunii dânsului așa după cum se știe de prin jurnale, după rețeta prescrisă de sus. Lumea însă nu s'a prea arătat entuziasmată de numirea dânsului de senator. Din contră indignată și scandalizată de cetezanța lui și de sfidarea libertății și a dreptului, îl privește ca pe un dușman al intereselor ce pretinde a le servi.

Dar să vedem cum se manifestă activitatea sa acuma în dubla ipostază de senator director. Întâiu începe a amenința cu procese de presă orice suflare ce l-se pare că l'ar atinge, și în scopul acesta roagă pe profesorul român A. dela acest liceu ca să-l traducă pe românește din jurnalele ungurești orișice nu-l convenea domnului senator director. Incep denunțurile în contra acelor profesori cari l se par că nu vroesc să se prea încălzească de reușita dânsului. Se laudă că are cunoștințe vaste cu politicieni de toate categoriile și că cine nu va fi în grația lui, praf și puzderie va fi de dânsul ca și de contracandidatul său. Dar are dânsul și prieteni și binevoitori la acest liceu între membrii corpului profesoral toți aleși pe sprânceană, numai cât puțin cam deochiați.

Precum am amintit, alături de clasele ungurești funcționează aici și patru clase românești cu trei profesori români, dintre cari doi sunt învățători detașați. Unul cu un nume neaoș sunător ungurește care numai în 1919 începe să învețe românește, dar după cum se cam vede nu prea poate face mare ispravă rupându-și limba în exprimarea cinstită a cuvintelor românești, ce fiind și acuma mai bucuros cărți de literatură maghiară decât românești și care domn numai după 1919 își face cursurile de învățelor, și acest domn a fost onorat din partea dlui director Szöcs cu predarea matematicii geografiei și a istoriei în clasele românești. Sărac spirit românesc și dragoste de patrie însuflăte viitorilor apărători și conducători ai neamului! Al doilea profesor aplicat e tot un institutor detașat care e încredințat din partea domnului senator cu predarea fizicii, istoriei și limbii române la acest liceu. Se vede că pentru domnul senator-director faptul că cineva posedă calitate, norocul și abilitatea de a se și acomoda împrejurărilor schimbate, istețimea de a și trimite în decursul campaniei electorale pentru alegerea de senator a dânsului aderențe smulse dela popor precum și arta controlării voturilor alegătorilor sau inspirația că cineva în timpul oprimării maghiare a avut ideea fericitoare de a studia numai la unguri a servi numai interesele ungurești fiind trădător de neam, pentru dânsul constituie un titlu de vrednicie și preferință față cu alt profesor care întregă viața lui și-a dedicat o numai dragostei și intereselor neamului.

Al treilea profesor român studentul diplomat și titular, de lim-

ba română și franceză, care și în timpul erei strelne a dat dovadă despre credința sa neclintită în destinația neamului servind cu abnegație și însuflețire idealului nostru sfânt prin școală și presa noastră de aici, suferind tot felul de implări din partea atotputernicilor stăpânitori de ordinioară, profesorul Abașeanu, în urma programelor de îndeplinit pe care și-a stabilit o domnul Szöcs ca director-senator, va fi în al doilea loc de executat. Și iată cum începe: după ce în față, în anul trecut școlar îl încarcă cu laude și promisiuni amintindu-i că prin dragostea și zelul dânsului poate deveni ori și când director al acestui liceu, dacă va și să fie mai „circumspect” și să se adapte împrejurărilor după alegeți, deodată în plină conferință la o observație în chestia elevilor săraci români îi răspunde, ieșit din fire, că după jurnalele „Patria”, „Gazeta Transilvaniei”, „Albina”, „Albăluș” și „Unirea” ale dlui Abașeanu nu ne putem lua. Altă dată îl amenință că sau el sau profesorul Abașeanu va trebui să părăsească acest liceu, și iarăși, la începutul anului școlar când a trebuit să se consulte asupra unor afaceri școlare de mare interes pentru liceu, dl dr. Szöcs îl îndrumă să se consulte cu Reverendismul canonic Görög contracandidatul d-sale, iar pe elevii care voiau a se înscrie la acest liceu, îi îndrumă să se înscrie la dl Görög. Se face alegerea de

membrii în comitetul școlar din partea corpului profesoral. Rezultatul: aleși profesori unguri și institutorul detașat și administratorul internațional amintit mai sus.

Se creiază cu 1 ianuarie 1924 postul de sub-secretar. Cine e numit? Iarăși institutorul detașat care este și administratorul internațional, iar profesorul Abașeanu care în tot decursul anului școlar 1923 a luat și redactat lungile procese verbale în limba română până în Noemvrie 1923, care a tradus și multe acte de ale dlui director în românește, nu este învrednicit a fi introdus în afacerile acestui liceu. Toate să se facă fără control.

Iată principiul dânsului. Se împart orele, profesorul titular primește ore de română la clasele românești II și III-a; clasa I-a și a IV-a sunt date dlui institutor detașat, iar profesorul titular de limba română e silit să predea higiena în localul studiului pentru care e calificat și numit la acest liceu. Și aceasta o face dl director în mod dușmănos și ostentativ față de profesorul Abașeanu, căci după zisa dânsului: spiritele acum și așa sunt destul de ocupate, ca să mai dea cineva atenție chestiilor școlare.

Dar să fim scurți, căci în curând și așa vor ieși la iveală toate laudele și amenințările precum și vifetele dlui Director. Deocamdată chestia dânsului se discută în Ministerul Instrucțiunii și la parchetul din Miercurea-Ciuc.

Cor.

ȘOMAJUL

Asigurarea. — Noi sisteme propuse în diferite țări. — Măsurile în contra șomajului.

— Comunicatul Biroului Internațional al Muncii —

Geneva, Ianuarie 1924.

În numeroase țări indemnizarea lipsiților de lucru a fost considerată pentru prima oară ca o necesitate de ordin public în timpul crizelor de șomaj care s'au produs la începutul războiului și după armistiștiu.

În acest timp, în mai multe țări în care asigurarea-șomaj nu exista sau exista în limite insuficiente, guvernele au înstituit servicii importante de elocajune pentru muncitorii lipsiți de lucru, servicii alimentate numai din fondurile publice, distincție de serviciile de asistență pentru săraci și fundate pe ideea de indemnizare.

De la armistiștiu încosce, instituțiile de asigurare în contra șomajului propriu zise și-au reluat treptat importanța în țările în care existau deja și instituții de acest gen au fost fondate în țările noi.

În Marea Britanie și în Irlanda, asigurarea obligatorie a fost aplicată tuturor profesiunilor (adică 12 milioane de muncitori) afară de agricultură și serviciile domestice. Asigurarea obligatorie în contra șomajului a fost instituită în Austria și în Italia, și proiectată în Germania.

Ceeace este izbitor în majoritatea țărilor unde există asigurarea-șomaj, este că au fost luate măsuri complementare dată fiind enormitatea șomajului care a rezultat: din criza de la 1921 încosce, pentru a acoperi insuficiența prestațiilor prevăzute de instituțiile de asigurare. Aceste măsuri sunt cunoscute sub numele de „unconventional benefits” în Anglia, fondul de criză în Belgia etc.

De câteva luni se pare că a început o fază nouă. Sfârșitul crizei de șomaj în unele țări și atenuarea sa în altele, precum și dezvoltarea unei politici generale de restricții a cheltuielilor publice, au determinat un

efort pentru revenirea la funcția normală a instituțiilor de asigurare prin reducerea sau suprimarea intervenției complementare a Statului.

În numărul din Decembrie al Revistei internaționale a Muncii publicate de Biroul Internațional al Muncii din Geneva, se găsește o expunere a mișcării care s'a produs de curând în acest domeniu în diferite țări. Biroul Internațional al Muncii a primit din partea guvernului Uniunii sud africane o comunicare prin care este informat că această țară a ratificat proiectul de convenție internațională pentru măsuri în contra șomajului, care a fost adoptat în prima sesiune a Conferinței internaționale Muncii (Washington 1919).

Cu această ratificare, numărul țărilor care au admis această importantă convenție, se ridică la 15 și anume: Anglia, Bulgaria, Danemarca, Elveția, Estonia, Finlanda, Grecia, Italia, Japonia, Norvegia, România, Spania, Suedia și Uniunea sud-africană.

Clauza cea mai importantă a acestei convenții este aceea în virtutea căreia fie-care stat care ratifică se obligă să inițieze un sistem de birouri publice de plasare gratuită, așezate sub controlul unei autorități centrale. Pentru tot ceea ce privește funcționarea acestor birouri, vor fi numite și consultate comitete care urmează să cuprindă reprezentanți de-ai patronilor și de-ai muncitorilor.

Când vor coexista birouri de plasare publice și private, se vor lua măsuri de coordonare a activității lor pe baza unui plan național. Pe de altă parte, funcționarea diferitelor sisteme naționale va fi coordonată de Biroul Internațional al Muncii în înțelegere cu țările interesate.

Tratative româno-jugoslave

Guvernul român a primit zilele acestea din partea celui jugoslav o notă, prin care își exprimă dorința ca tratative pentru stabilirea principiului de reciprocitate între cele două state, în ce privește școala și biserica să fie reluate.

Guvernul iugoslav cere ca aceste tratative să se țină la Belgrad.

Guvernul român acceptând propunerea a decis trimiterea comisiunii române să ia contact cu cea jugoslavă la Belgrad.

D-l I. G. Duca, ministrul de externe, a convocat într-o consfătuire la minister pe membrii comisiunii spre a primi indicațiunile necesare.

Consilierul ministerului de Instrucție d-l Petre Ionescu, care avea o însărcinare la Timșoara, a fost chemat telegrafic pentru a participa la această consfătuire.

Ziua începerii tratativelor va fi adusă la cunoștința comisiunii române de către d-l Duca.

Vești din Maramureș

Cu nr. 1621 s'a pornit ancheta contra gazdelor de munte din Petroș, sprijinite de administrația liberală la munții dați în arendă forțată comunei cari au jefuit populația cu peste 100.000 lei. Când v'a urma ancheta și în Borșa?

„Tribuna liberă” din Satu-Mare s'a mutat la Sighet și și-a schimbat numele în „Tribuna Poporului”. Era mai potrivit numele de „Tribuna Frontierei”, căci atunci nu se profana un nume de gazetă cu un frumos trecut românesc. Intențiunile „Tr. P.” nu sunt de tot clare, deși lupta sa de purificare e laudabilă și, cât se pare, urmează intențiunile politice ale prefecturii Sighet. De aceea ne putem aștepta și la surprinderi, ceea ce ar discredita dreptul de existență al gazetei.

Specula cu mărcile a resturnat „Banca Marmăției” condusă de Mărușiu Paszternak. Pasivele neacoperite sunt de 4.000.000 lei. La pierdere participă, durere, și fondurile publice județene și orășenești.

Noul buget ne promite pe toamnă deshiderea școlii de pomicultură din Băicoiul Mare. Păcat de timpul pierdut. În Sighet funcționează școala de păzitori de vânat prevăzută de codul silvic, cu 12 elevi. Mai sunt 18 burse vacante.

Școlile de țesătorie ale dnei Ion Bârle și domnișoarelor Kovács și-au câștigat reputație bună și în Cehoslovacia fără nici un ajutor public și prosperează frumos grație solidității execuțiilor și motivelor noastre frumoase. În Vișeu de sus cultivă arta țesutului dnele Dr. A. Szabo și dr. L. Dan, cari sunt pe cale a se desvolta.

Face mult sânge rău regionalismul căutat al guvernului, care acordă spor de leafă numai celor din vechiul regat, chiar când sunt simpli dascăli suplینitori profesori făcuți la înțeleală.

Corresp.

Fabrică de Săpun de rufe și toaletă din București caută maister de prima casă. A se adresa la Fabrica de săpun și parfumerie, Calea Dudești 141.

177 2-2

Un document al vremii.

Recunoașterea guvernului rus

— Textul notei britanice către Moscova. —

Nota remisă guvernului sovietic de reprezentantul britanic la Moscova, d-l Hodgson, ar următorul conținut:

„Am onoare să comunic Excelenței Voastre, din ordinul guvernului meu, că el recunoaște Uniunea republicelor socialiste sovietice ca stăpânitoare „de jure” pe teritoriile vechiului imperiu rus, cari recunosc autoritatea sa. Pentru a stabili condițiunile normale ale unor relații complect amicale și ale unor depline raporturi economice, e nevoie de încheierea unui acord practic definitiv asupra unei multitudini de chestiuni din cari unele nu sunt în legătură directă cu chestia recunoașterii, pe când altele sunt strâns legate de ea. Din această din urmă categorie face parte chestia tratatelor existente.

Guvernul Majestății Sale declară că recunoașterea guvernului sovietic în Rusia, conform principiului internațional, repune în mod automatic în vigoare toate tratatele încheiate între cele două țări, și pe cele încheiate în inte de revoluția rusească. Sunt exceptate numai acele cari au fost denunțate sau cari au fost legal anulate în alt mod. Este în avantajul ambelor țări ca să se ia poziție relativ la aceste tratate simultan cu recunoașterea.

Nu sunt în legătură cu recunoașterea, din punct de vedere tehnic, dar sunt bineînțeleș de cea mai mare importanță, problemele regulării creanțelor reciproce existente ale guvernului și ale cetățenilor din cele două țări precum și problema restabilirii creditului rus. Deasemenea este clar că nu poate fi vorba de restabilirea deplină a relațiilor amicale, până când cele două părți nu se vor obliga să suprimă propaganda contra intereselor celorlalte părți sau în favoarea unei răsturnări directe a instituțiilor sale.

În aceste condițiuni, guvernul Majestății Sale invită guvernul rusesc să delege cât mai curând posibil un reprezentant investit cu depline puteri pentru tratarea acestor chestiuni și pentru stabilirea condițiilor prealabile ale unui acord complect care să reguleze toate chestiunile în suspensie între cele două țări. Până la numirea unui ambasador, mi s'a încredințat mie postul unui însărcinat de afaceri și am ordin să declar că guvernul Majestății Sale ar fi tot atât de bucuros să primească un însărcinat de afaceri rus care să reprezinte guvernul uniunii la curtea din St. James.

Expoziție românească în Cleveland. Cetim în ziarul „America”: D-șoarele Stan, cari au avut o expoziție de cusături românești la Detroit, au venit la Cleveland cu scopul să expună și aici obiectele ce le-au adus din România. În cadrul petrecerii societății „Carpatina”, au expus câteva din broderii și obiecte picturate, cari au plăcut publicului. Precum suntem informați, dneilor au intenția să popularizeze arta românească între americani. În acest scop au luat contact cu conducătoarele instituțiilor de educație ale imigranților.

De Vanzare 1 moară sistematică cu aburi în plină funcțiune cu 4 cilindri, 1 garnitură, mașină de freerat, cu aburi No. 6.

Andrei Szöcs

178 2-3

A p a t a

Un episod dramatic din suferințele românilor ardeleni

— în legătură cu monseniorul Seipel — actualul cancelar al Austriei.

Prin uneltrile spionilor unguri în vremea războiului mondial, fuseseră condamnați la moarte prin streang *nouă* români — grație naivității tot a unui român: David Pop — și așume: farmacistul Pop din Alba Iulia, avocatul Zeharie Muntean, Pompiliu Dan pe vremea aceea învățător în Zărnești, Spiridon Bolta, preoții Nan, Brâncoveanu, bătrânul Zosim Butnariu (amicul nostru Moș Corbu) și Românuțului Cristolovean. Toți erau acuzați de spionaj și căzuseră în cursa pe cere agentul Mendel Rafael din Brașov (un sas) prin David Pop li-o înfinseseră. Cel optromâni crezuseră că fac spionaj pentru România. Condamnarea lor fusese pronunțată. Recursul respins. Rămăsese grațierea Suvranului.

Apărătorul lor, avocatul Erdelyi, — unul dintre bunii români cari puneau sufletul lor în apărarea celor acuzați pentru trădare de patrie de spionii unguri, veni la Viena și se adresă dlui dr. Valda, care pe vremea aceea lucra într'un spital.

Situația era extrem de grea. Asupra întregii monarhii domnea o astfel de teroare, încât nimeni nu îndrăsnea să pue un cuvânt bun pentru niste „trădători” și „spioni”. Trebuia găsit un personaj influent care să accepte să facă o intervenție. Pentru găsirea aceluia personaj, d. dr. Valda s'a gândit să se consulte cu d. dr. Funder, directorul ziarului „Reichspost”, în termenii buni cu șterile înalte.

D. Dr. Funder, aflând despre ce e vorba, s'a arătat foarte sceptic.

— Nimeni nu va îndrăzni să intervie, aceasta este convingerea mea, bazată pe experiențe în astfel de cazuri, spuse d-ss.

După multă gândire, d. dr. Funder a spus celor doi vizitatori:

— Duceți-vă la „Pater Seipel”, poate că el să vă facă ceva.

D. dr. Valda deși în legătură cu cele mai multe cercuri politice din Viena, nu auzise încă acest nume.

Și d. dr. Funder i-a explicat că este un preot savant, care trăiește retras, n'are nici o ambiție lumească, nu aspiră la nimic, dar este foarte des consultat de partidul creștin-social și este foarte stimat și respectat la curte.

Cu o recomandare din partea d-lui Funder, d-nii Valda și Erdelyi s'au prezentat, la părințele Seipel, care locuia la mănăstirea din Alserstrasse. L'au găsit acolo, ocupând două o călțe modeste, în cari intrai de a dreptul dintr'un gang întunecos și rece.

Părintele Seipel l-a ascultat cu atenție și apoi a spus:

— Oren lucru. Fie-care se teme să nu-și piardă cariera, dacă a „ajuns” sau se teme să n'o periclitaze, dacă aspiră la o carieră. Nu știu pe nimeni cari s'ar încumeta să intervie într'o astfel de chestie.

Iar după câțva timp, simplul preot și profesor de atunci s'a hotărât.

— La urma urmelor, mie nici nu mi se poate da nimic, nici nu mi se poate lua nimic. Am să mă duc chiar eu la împăratul O audiență la împăratul nu era jucărie în vechea monarhie. Dacă părintele Seipel ar fi cerut o audiență în acest scop, de sigur că n'ar fi fost primit.

Dar se întâmplase că, cu puțină vreme mai înainte avusese loc un congres catolic în Elveția, la care participase și părintele Seipel. Cum pe acea vreme un astfel de congres avea mare importanță, era necesar ca delegatul austriac să facă un raport verbal direct împăratului.

De aceea, părintele Seipel s'a hotărât să ceară o audiență pentru a-și face raportul, cu intenția ca, cu acea ocazie, să expule și chestia celor nouă condamnați la moarte, cerând grațierea lor.

— Am să spun împăratului, zicea el, că chiar dacă sunt vinovați, rațiunea de stat cere să nu fie spânzurați niște preoți cu stăt mai multă ca s'a lucrat cu agenți provocatori, cela ce e o rușine și o infamie.

Dar dacă s'nevinovați? Un astfel de asasinat judiciar („Justizmord”) nu trebuie să se întâmple.”

Chiar în ziua aceea d-l dr. Valda a tradus în limba germană întregul dosar, pe care l'a predat părintelui Seipel.

Peste câteva zile a avut loc audiența.

Vizitat din nou de d-l dr. Valda, actualul cancelar i-a spus c'a trebuit să promită împăratului că nu va vorbi nimăului despre decursul audienței.

Impresia lui a fost însă că grațierea va veni. Apoi a cerut d-lui Valda câteva nume de persoane cari ar putea fi recomandate împăratului spre a fi însărcinate să citească dosarul și să facă un raport.

A fost recomandat baronul Beck, pretorul militar, Preminer, cernigar din Cernăuși și care se bucura de trecere la împăratul, profesorul Isopescul Grecul, specialist în dreptul penal militar și alți doi.

Ce s'a petrecut după aceea nu se știe. *Fapt e că executarea n'a avut loc și că în toamna anului 1918 cel nouă condamnați au fost grațiați.*

Ei mai trăiesc și astăzi și se gândesc la ani de temniță, când din moment în moment se așteptau să vadă venind călăul spre a-și lua victimele...

Necunoscutul Seipel de atunci este astăzi cancelarul republicii austriace. (Comunicare de d-l A. Valda-Voevozi ziarului „Adevărul”)

Scumpirea trailului

Revista Internațională a Muncii publică în numărul său din Decembrie 1923 o statistică, din care reiese o urcare generală a prețurilor în toată lumea.

După aceste cifre, prețurile engros arată o tendință mai mult sau mai puțin marcată spre urcare, în majoritatea țărilor, care pot fi împărțite, sub acest raport, în două grupe. Primul grup: Germania, Rusia și Polonia unde mișcarea se afirmă în mod constant de mai multe luni, în urma situației economice generale, și a deprecierii schimbului. Al doilea grup e format de Spania, Statele-Uitate, India, Norvegia, Țările de Jos și Noua Zeelandă. În aceste țări, prețurile nu arată o urcare sensibilă ci prezintă simple fluctuațiuni.

În Germania prețurile engros continuă să se ridice fără întrerupere. În timpul din urmă s'a observat chiar o urcare superioară cursului dolarului, așa că pentru un mare număr de produse manufacturate prețurile sunt în prezent mai ridicate în Germania decât pe piața mondială.

După indicațiile date de „Frankfurter Zeitung” valoarea aur a articolelor din grupul mineral a atins, la începutul lui Octombrie indoul aceluia de înainte de războiu, iar aceea a textilelor era odată și 1/2 mai ridicată.

Nu mai puțin alimentelor este încă inferior aceluia de pe piața mondială.

În ceea ce privește prețurile de detaliu se înregistrează o urcare pronunțată în Germania, în Rusia și în Polonia, precum și în Austria și în Ungaria. În Belgia, în Franța, în Finlanda și în Italia, în Marea Britanie și în Statele Unite se manifestă o ușoară urcare, pe când prețurile rămân stabilite în Africa de Sud și în Spania și sunt în scădere în Egipt, în Norvegia și în Luxemburg.

Cu privire la Germania, observațiile de mai sus se aplică și la costul vieții, de oarece fluctuațiunile prețurilor engros se repercutează asupra prețurilor de detaliu în mai puțin de o săptămână.

Prețurile rămân ferme în țările de peste mare: în Canada, în Statele-Uitate, în Africa de Sud, în Australia și în Noua Zeelandă. Se observă totuși o tendință de scădere în Australia și de urcare în Noua Zeelandă; aceasta din urmă este datorită probabile creșterii prețului cărnii importate din Australia.

Filmul Reginei:

„Crinul vieții”.

Publicul din Ardeal se pregătește să admire la Cinematograf filmul Reginei noastre: „Crinul vieții”.

„Sindicatul Presei Române din Ardeal” a primit în concesiune acest film pentru a-l reprezenta în centrele ardelenesti, în beneficiul „Căminului Presei”.

Ce este acest film? Ne-o spune literatul francez J. L. Crozo, în ziarul parizian „Comedia”:

„Viziuni ce nu se pot uita! Materializare a nerealului, ne-realitate a planurilor, a fondurilor, minune a fenomenelor. Cât sunt de fericit de a vă fi primit „Crinul Vieții” se poate numi, îl numesc — așa voi să fac chiar un subtitlu al filmului — o *minune cinematografică*. Pretutindeni unde va fi proiectat, vor trebui să meargă spre a-l vedea toți căutătorii de himere, însetații de ideal, simplii, melancolicii chiar, pe cari viața i-a rănit. Ei sunt siguri, că vor găsi tot farmecul uitării, toată magia visului”.

Filmul acesta va fi reprezentat la 14 și 15 Februarie în Cinema Urania din Cluj, și apoi pe rând în orașele Oradea-Mare, Arad, Turda, Blaj, Brașov, Alba-Iulia, Timișoara, Lugoj etc.

O răpire amoroasă

Face senzație în Satu-mare, următorul fapt: Gluck Rozsika, tânără și frumoasă evreică numai de 17 ani, dintr'o familie bună, s'a amoretat de profesorul său de muzică Hitter. Întru cât amorul nu cunoaște naționalitate sau religie, deși profesorul era creștin, într'o bună zi a fugit cu dânsul. Părinții, habotnici, împreună cu alți evrei, au făcut intervenție la poliție să li-se aducă fetița acasă.

Rozsika spre a nu fi nevoită să-și părăsească iubitul, s'a bottezat, devenind creștină și s'a pus sub protecția secției orfanale din Bala. Gluck, tatăl fetei, nu s'a dat însă bătut. Înainte de a mai aștepta hotărârea autorităților în drept, împreună cu alți evrei, Miercurea trecută, pe la orele 11 a. m. au intrat cu forța în locuința profesorului Hitter, au pus mâna pe frumusețea Rozsika și după ce l s'au astapat gura cu o batistă, au suit-o într'o sanie, readucând-o la casa părintească. Muzicantul Hitter s'a plâns poliției, dar bătrăutul Gluck a declarat că mai bine și-o omoară singur, decât s-o dea după un creștin.

Convocare.

Domnii acționari ai Societății „Săcelele” sunt convocați în adunarea generală ordinară pentru ziua de 9 Martie 1924 ora 15, în localul fabricii de cherestea Timișul de sus, fiind la ordinea zilei:

1. Aprobarea raportului consiliului de administrație și raportului censorilor.

2. Aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere, încheiate la 31 Dec. 1923.

3. Descărcarea consiliului de administrație de gestiunea sa.

4. Intrebuințarea beneficiului.

5. Fixarea retribuțiunii censorilor și jetoanelor de prezență pentru consiliul de administrație.

6. Alegerea consiliului de administrație, al cărui mandat expiră.

7. Alegerea a 3 censori. Pentru a lua parte la adunarea generală, acționarii vor depune acțiunile d-lor la casa societății sau la sucursalele băncii „Albina” din Brașov și București cu 8 zile înainte.

Neîntruindu-se numărul prescriis de statute, adunarea generală va avea loc la 16 Martie în același local, la același oră și cu aceeași ordine de zi, cu ori ce număr de membrii.

Consiliul de administrație.

182 1-1

Ministerul sănătății și ocrotirilor sociale, direcțiunea regiunii IV. sanitară Brașov.

Publicațiune.

Licitația publicată prin publicația No. 608 ce urma să se țină în ziua 4 Februarie 1924, neputându-se ține din lipsă de concurenți, se aduce la cunoștința publică pentru a doua oară și cu caracter urgent, că în ziua de 15 Februarie 1924 între orele 9-12 se va ține a doua licitație în localul direcțiunii regiunii IV sanitare din Brașov Str. Furcilor No. 12 pentru furnizarea imprimatelor necesare în anul 1924. Licitația se va ține în conformitate cu prevederile art. 72-83 al legii asupra contabilității publice.

Modelele de imprimare și tabloul de numărul lor, se pot vedea în fie care zi de lucru între orele 9-12 și 4-6 la sediul regiunii în Str. Furcilor No. 12.

Făcută astăzi 5 Februarie 1924 în Brașov.

Directorul regiunii IV. Sanitară.

Inspector general sanitar

Indescifrabil.

Șeful cancelariei. Sub director

181 1-1 Alex. Neagu.

Saxonia No. 2018

ATENȚIUNE: RABAT 10%!

Fiecare să se folosească de ocazie!

Ulterior acord din prilejul deschiderii
depozițului de ghete

SCHREIBER ET COMP.

STRADA HIRSGHER Nr. 17

Începând dela 5-15 Februarie a. c. la fabricatele mele recunoscute de cele mai bune, ca ghete de dame, domni și copii

UN RABAT DE 10%

Cu distincă stimă:
Franz Tobie
Fabrică de ghete
COHALM--RUPEA.

179 2-3

ULTIMA ORA

Ziaristii braşoveni la cancelarul Austriei

— Intrevederea din gara Braşov. —

Cancelarul Austriei, monseniorul Seipel, a trecut aseară, la ora 7.40 prin gara Braşov. Un grup de ziaristi din localitate şi un reprezentant al ziarului nostru au avut onoarea să fie primiţi de cancelar, cu foarte multă amabilitate.

În conversaţia ce-a urmat, cancelarul Austriei şi-a spus impresia asupra călătoriei sale în România.

— „Plec foarte plăcut impresionat din România. M'am convins de bogăţia acestei nobile ţări şi de calităţile superioare ale poporului. Partidul creştin social, din care fac parte, a avut pe vremuri relaţiuni cordiale cu românii ardeleni”.

Ziaristii ardeleni au mulţumit cancelarului pentru acţiunea sa salvatoare de altădată când a obţinut graţierea a nouă români condamnaţi la moarte.

Cancelarul a răspuns că şi-a făcut o datorie creştinească şi o cu atât mai mulţumit azi, când se află pe pământul românesc.

Privitor la rezultatele întrevederilor oficiale din Capitală, cancelarul a repetat declaraţiile sale dela Bucureşti. A accentuat încheierea convenţiilor comerciale şi financiare; alte două: una de drept şi una de extrădare se vor iscăli la Viena.

La întrebarea cum consideră raporturile din România şi Austria, după plecarea sa din Bucureşti — monseniorul Seipel a răspuns:

— „Relaţiile dintre Austria şi România au fost şi mai mult încheiate după această vizită. Raporturile au fost reluate şi vor fi extinse în toate direcţiunile ce interesează cele două state”.

Scarlatina la Braşov.

În oraş şi în judeţ, medicii au constatat mai multe cazuri de scarlatină. Serviciul sanitar al oraşului şi celelalte organe sanitare au luat întinse măsuri de prevenire şi combatere. Scarlatina a fost adusă din judeţul Făgăraş, unde bătăie cu furie.

Memoriul industriaşilor bănăţeni.

Industriaşii bănăţeni vor prezenta un memoriu guvernului, cerând încurajarea industriei indigene.

În acest memoriu, industriaşii precizează modul cum înţeleg ca statul să încurajeze industria naţională.

În primul rând, se cere scutirea taxelor vamale pentru materiile de import. În modul acesta industriaşii vor putea scăpa de concurenţa fabricelor streine.

O clinică la Braşov.

În primăvară vor începe lucrările pentru construirea unei clinici la Braşov. În acest scop Ministrul sănătăţii publice a pus la dispoziţie un fond de 44 milioane lei.

Deocamdată, se vor construi două secţii, dintre care una chirurgicală. În vechiul spital va rămâne secţia administrativă.

Clinica va fi ridicată pe un loc viran din Str. Furcilor.

Magistraţii şi libertatea alegerilor

— Declaraţiile concludente ale preşedintelui tribunalului Teleorman. —

În „Curierul judiciar” nr. 5 din 3 Februarie, găsim un articol „Remunerările magistratilor şi prestigiul justiţiei” din care extragem următoarele curajoase şi senzaţionale declaraţii semnate de dl. Pascu A. Dinescu, preşedintele trib. Teleorman.

„Dar, cu curaj, să mergem ceva mai departe.

„S'a spus în Parlamentul ţării şi repetat în adunări publice, s'a scris şi repetat mereu în diferite ziare şi publicaţiuni şi s'au deferit cazuri spre judecarea instanţelor, fapte care constatau că, în ultimele alegeri generale, s'au petrecut nereguli şi că magistraţii, cărora şi de astă dată li s'a încredinţat onoarea de a prezida birourile electorale cu bună ştiinţă, au consimţit şi chiar au ajutat ca neregulile să se săvârşească”.

„Sunt magistraţi cari azi fac pe supăraţi din cauza că, aleşii rezultă din alegerile sus vorbite, nu şi-au împlinit îndatoririle dute, în vederea înlăturării cărora aceşti magistraţi

n'au mai fost judecătorii ce buni, adică eu abjurat de la „spiritul de nepărtinire şi înaltă probitate cari sunt calităţile unui bun judecător”.

„Unli dintre aceşti supăraţi judecători, nu se sfiesc să-şi mărturisească şi azi păcatele şi să arate, în ce fel, X sau Y au putut să se cheme azi aleşi şi reprezentanţii naţiunii”.

„Alţii, sunt şi mei supăraţi că nici măcar, nu li s'a hărăzit şi lor vre-o distincţiune onorifică naţională, dacă nu li s'a împlinit pretenţiunile în vederea cărora au consimţit să mai înceze de a mai fi buni judecători”.

Vom reveni.

Un ziar cinstit românesc este o comoară pentru casa fiecărui Român. Abonaţi de „GAZETA TRANSILVANIEI”

Conferinţa dela Viena romano-austriacă

Cu prilejul vizitei cancelarului Seipel s'a stabilit, în trăsături generale, programul conferinţei care se va ţine în curând la Viena şi care va avea de obiect rezolvirea tuturor chestiunilor pendinte între România şi Austria.

Chestiunile în litigiu fac parte din mai multe categorii.

Chestiunile financiare cuprinzând: rezolvirea problemelor derivând din aplicarea tratatelor, chestiunea pensiunilor, etc.

Chestiunile juridice cuprinzând convenţiunea de extrădare şi aceea a asistenţei, etc.

Chestiuni privitoare la căile ferate: regularea situaţiunii căilor ferate de interes privat din Bucovina, chestiunile de navigaţie în legătură cu fosta societate austriacă de navigaţie pe Dunăre.

Chestiuni Artistice: restituirea obiectelor de artă.

Chestiunea lichidării restituţiilor.

Chestiunea pasapoartelor. Problemele economice cuprinzând: asigurarea temeinică a comerţului de vite între România şi Austria şi măsurile menite să activeze schimbul de mărfuri între ambele ţări, etc.

S'a semnalat aranjamentul comercial între România şi Austria, cu clauza naţiunii celei mai favorizate. (Oficial).

Locale

Parastas. Membrii societăţii sodalilor români „Lumina” sunt invitaţi a lua parte la parastasul întru pomenirea membrilor răposaţi, care se va ţine la Duminecă în 10 Februarie 1924, în biserica S. Nicolae din Prund. Locul de întâlnire în localul societăţii la ora 9 dim. — Comitetul.

Hoji în gară. Siguranţa din localitate a început întinse cercetări pentru descoperirea unor îndrăzneţi hoji cari de mai multă vreme operează în gară.

V. ganale de cl. I. sunt jefuite de această bandă de pluşă dela canapele.

O forţă frumoasă serbare naţională a fost ieri după amiază la Teatrul Apollo cu concursul armatei. Dl. general Butunoiu a ţinut o înimioasă şi impresionantă cuvântare ocazională. Coruri, recitari, muzică de cameră, etc. Vom reveni.

Muncitorii condamnaţi. Eri au fost condamnaţi la câte 3 luni închisoare muncitorii Arpad Borsod şi Stefan Fűop, cari astă toamnă au furat dela fabrica de piele Scharg, unde erau în serviciu, o mare cantitate de talpă.

Comitetul regional F. S. S. R. Braşov, îşi va ţine şedinţa lunară Vineri, 8 Februarie ora 8^{1/2} seara în sala „Braşoviei” (Reduţă).

GIORAPI se împletesc şi se întregesc în Strada Spitalului No. 37.

Tot acolo se angajează o împletitoare la maşină.

INFORMAȚIUNI

În ajutorul studenţilor. Ziarul „Universul” a deschis o listă de subscripţie, prin care să se vină în ajutorul studenţimei noastre sărace şi lipsite de hrana necesară. Ziarul amintit s'a înscris cu suma de 20,000 lei.

Dundrea, venind în mod neobicit de mare în urma topii zăpezii a inundat portul Corabia.

Guvernul Venizelos a dimisionat. Fostul ministru Kafandris va fi probabil însărcinat cu formarea noului guvern.

Grave excese anti bolşevice în Siberia. Se comunică din Moscova: În cursul unei şedinţe a administraţiei locale din Omsk, în Siberia, casa în care a avut loc întrunirea, a fost impresurată de multime, care i-a dat foc. Asupra comisariilor populare cari au fugit prin ferestre, s'au tras focuri de arme: 22 din ei au fost omorâţi. Trupele soşite în ajutor au arestat mai multe sute de persoane, din cari multe au fost împuşcate, fără nici o procedură judiciară. Excese similare se semnalează şi din diverse oraşe ale Rusiei de sud.

Combaterea leprei în Anglia. Din Londra se anunţă: Zilele acestea a avut loc aici adunarea de constituire a societăţii imperiale engleze pentru combaterea leprei. Societatea speră să stărpenească această boală în timp de trei săptămâni cu ajutorul unui nou tratament. Numărul celor bolnavi de lepra în imperiul britanic este de aproximativ 300,000.

O anecdotă din viaţa lui Clemenceau. Ziarul „Cri de Paris” publică următoarele: Clemenceau fiind numit ministru de interne în 1906, a făcut o inspecţie prin birourile ministerului. În prima sală n'a găsit nici un funcţionar. În al doilea birou asemenea. În camera a treia a găsit în cele din urmă pe-un funcţionar, care — dormea liniştit. Secretarul lui Clemenceau fiind să-l trezească, Clemenceau l-au oprit spunându-i: Nu-l trezi căci pleacă şi acesta.

Urmările mizeriei. Poliţia din Satmare a arestat pe un fost funcţionar care a furat două găini din oraş. L'a împins la acest furt mizeria în care se sbatea. De multe luni nu avea serviciu, iar stomacul îi cerea mâncare. Bietul om se împrumutase în acest răstimp la toţi prietenii. Numele nu-l mai ajută. Faptul trebuie să ne doară pe toţi acei cari cunoaştem mizeria în care se sbat funcţionarii de astăzi, mai ales când n'au serviciu.

Bucureştenii protejaţi? — Anul acesta, bucureştenii au fost ferşi de iarnă prea grea, în raport cu vremea din restul ţării. Viscoalele din Moldova de nord, din Dobrogea, din Ardeal — nu le-au atins. Chiar pe vreme senină, zile trecute, noaptea, nu era ger. Ziua bătea un vânt primăvăratec. Cei mai plicisii de vremea aceasta sânt: depozitarii de lemne!

În schimb, bucureştenii au, pe străzile oraşului, impresia regiunilor moacloase. Nu-i chip de mers pe jos, fără să faci cunoştinţe băitoacelor murdare de pe trotuare. Şi de pe coperturile caselor mai cad sloiuri cari nenorocesc pe bieţii trecători.

La serata muzicală dela Palat, ce-a urmat divedului oferit de Curtea regală diplomaţilor din Bucureşti, au luat parte şi foşti ministri: dr. Al. Vaida-Voevod, Mihail Popovici, Stefan Popescu, Cămărăşescu.

Succesorul lui Lenin. Agenţia Reuters anunţă că Rykow a fost ales în locul lui Lenin ca preşedinte al consiliului comisariilor poporului.

Fulger şi trăsnet în plină iarnă. Duminecă 3 Febr. la 5 jum. seara, în vreme ce bătea un vânt puternic, un fulger uriaş urmat de o puternică buibitoră s'a produs în oraşul Sibiu. De notat că şi la Sibiu este iarnă grea ca în întreg Ardealul.

Represalii moderne. Ca să pedepsească ostilitatea ce arătau şecii puterii engleze, o escadrilă de aeroplanel engleze a bombardat Bagdadul vreme de 24 ore. Şecii s'au supus!...

Revolta în Tibet. Stăpânitorul tibetanilor, Dalailama, a fugit în urma răscoalelor cu caracter revoluţionar cari au izbucnit în diferite părţi ale Tibetului. L-a venit rândul până şi lui Dalailama!...

Primul ministru englez şi lordul Haldane, ministru, au renunţat la jumătate din salariul lor! Primul ministru Macdonald avea 10.000 lire sterline lunar.

Noul proiect de lege al chiriilor, se zice, va prevedea în primul rând protecţia locuinţelor şi numai apoi persoanelor juridice. Prăvăliile de lux vor fi scoase dela orice favoare, la celelalte chiria o va fixa justiţia.

Nouii recruţi sunt repartizaţi de cercurile de recrutare corpurilor de trupă. La trenurile de persoane se ataşează vagoane de marfă cari transportă pe recruţii.

Sectele religioase din Ardeal după organul mitropoliei din Sibiu, sunt şapte la număr şi anume: adventiştii de ziua 7-a; 2. baptiştii, 3. nazarenii sau po-căiştii, 4. asociaţia internaţională a studenţilor de biblie, 5. creştinii liberi al evangheliei sau evanghelisţii, 6. inochenişti, 7. pentecostal (secta cea mai nouă).

Liceul Sf. Sava din Bucureşti este închis din cauza epidemiei lor ivite printre elevi.

În Ardeal a viscolit Duminecă şi Luni. La Braşov a nins astfel, că legătura cu Săcelele prin tramvai este întreruptă. În secuime de trei zile viscoleşte. Trenuri de marfă şi de persoane au fost înzăpezite. La Predeal astănoapte viscoalea. La Bucureşti ploaie!

GR. BAUL STRA-TIN, avocat. Pledează şti în faţa instanţelor militare. Braşov, Strada Porţei 68. 3-0

Dr. Vasile Dogariu, fost medic preparator la clinica din Cluj, stabilindu-se în Braşov, Str. Spitalului No. 63, da consultaţiuni între orele 2-4.

Dr. Wilhelm Teutsch, medic, Str. Porţii 13, No. telefonul 546. 183 1-4